

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Belső farkasutca 78. sz. alatt gr. BÄNFFI ház emeletében.

Megjelen a lap hetenként háromszor u. n. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.

Ara évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábas sorát először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár o. é. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeletik. A szeptemberi cikkek sora után 25 kr. előleges befizetés mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Közlöny, jul. 31.

(H. S.) A legfelsőbb parancs szerint, ideiglenesen oetroyált országgyűlési alapszabályok alapján Szebenbe összehívott gyűlésen még mindig csak az a nagyobb jelentőségű tény, miszerint azon nemzetek közül, a melyek e gyűlést alkotni meghívtak, kettő ünnepélyesen kijelentette, hogy nevezetes sérelmi okokból a számára kiszabott tért nem foglalhatja el.

A magyar és székely követek visszavonulása következtében tehát e gyűlést a meghívott nemzeteknek csak fele képezi, románok és szászok, a kik előre szövegeztek volt, hogy együtt alkossanak többséget szemben azon kisebbséggel, melynek diestelen szerepét vinni a mi követünk és regalistáink lettek volna hivatva.

Helyzettünket eléggé jellemzi azon várakozás, a melylyel a többség alkotó elemei mégis egyenként specialisabb érdekük szempontjából, belépéstük elibe néztek. A „közvetítő elem” szerepét szánták nekünk. Azt várták, hogy a belügyi kérdésekben a szászokkal a román ellen, a románokkal meg a szász ellen, s tán magunk ellen is szavazunk; mikor pedig a főkérdésre kerülendek, román és szász egyesülve, ellentünk szavaztak volna.

Ez nyílt titok vala, a mit igazol a „Presse”, igazol a „Concordia” stb.

Követeink s regalistáink még Szebenben valának, midőn ez utóbbi román lap vezércikkében a napi kérdést tárgyalva, többek közt mondá: „ha a magyarok (a gyűlésben) nem vennének részt, valóban a románok többségben lennének szemben a szász minoritással, s a mi ügyünket tetszés szerint tárgyalhatnók; de mindamellett szeretnők, hogy a magyarok legyenek jelen annál inkább, mivel részünkről remélhetjük, hogy nemzeti ügyünknek méltányolói lesznek; míg a szászok akadályokat fognak gördíteni elibe, mert ezek az országgyűlés főzéljűl a követeknek a birodalmi tanácsba való elküldését tekintik; míg a románokat saját nemzeti ügyük és az ország autonómiájának ügye sokkal inkább érdekli, mint binnök.”

És mi valóban óhajtottunk volna is feltalálni a tért, megragadni az alkalmat, hogy megmutassuk, miképp azon szempont, a melyből mi a román nemzet és annak vallásai egyenjogúsításához illetékes téren örömet késznek vagyunk kezdet nyújtani, a legméltányosabb. De e tér — a mint ezt már multkorik cikcünkben magyarázók — fájdalom! el vala zárva oly erkölcsi okok által, a melyeken túl nem tehetők magunkat még akkor se, ha a románok részéről ünnepélyesen biztosítottunk volna arról, a mivel most a „Concordia” kecsgetni látszik, hogy a románokat a birodalmi tanácsba való követküldés kevésbé érdekelné, mint saját nemzeti ügyük; a mire csak azt mondjuk, hogy 59 román követ közül nincs kettő független állású egyén Szebenben, s ehez nem kell több comment.

A románok Szebenben hírszerint Baritui ur által érintkezésbe tettek magukat politikai notabilitásainkkal, s ígérék, hogy ha bemegegyünk az országgyűlésbe, minden belügyi kérdésben lehetőségig kezdetfogunk, csak a Reichsrath-kérdésben nem szavazhatnak velünk. Hasonló kecsgetéssel biztatának némely szászok. Ők tehát tulajdonképen semmit se ígértek nekünk, míg másfelől a kormányhatalmat határozottan alapjogelveink megtagadására utalt kéréssel, a melylyel az alapszabályok által felállított szűk korlátokon pedig még csak annyit se lehetett tágitni, hogy legalább a fogadalomtétel a verificatio utánra tétessek, a mi pedig sokkal kisebb jelentőségű módosítás lett volna, mint a melybe az országgyűlés,

sajátszerű megalakulása után, például a július 24-diki V-dik ülésben vágott, a rendszabály 2-dik §-ét teljhatalmival módosítván, a választások helyett nemzetiiségeket, s ezeket is a székelynek eltörölésével, vévén alapul az elnökjelöltek választásánál.

A programok minden oldalról egyeztetetleneknek találhattak. Követeink s regalistáink, habár tekintélyes zárt phalanxot képezve, de végre is csak figuránsokul állottak volna fel, most a szász befolyás ellenében a románok méltányolható érdekeit védve, majd a román suprenatia kapzsisága ellen oltalmazva a történelmi jogélet századain át privilegiumokkal kényeztetett szászokat, hogy aztán végre is ezek mindkettejük hütlentül elhagyva, s ellene egyesülve, a főcsatában leszavazzák.

Azt mondja a „Presse”, hogy az erdélyi magyarok ez országban befolyásukat és hatalmukat (Machtstellung) illetőleg a legnagyobb illusiokban ringatták magukat, s mostani visszavonulásuk egyik főoka az, hogy a választások körül sokkal kedvezőbb eredményre számítottak. Ők kétségbeesett minoritása látják magukat kárhóztatva az ország ezután alkotmányának épp azon főkérdései körül, a hol a hagyományos szerkezet fentartása vagy visszaállítása volna érdekükben. Csak mióta a választásoknak az ország román részeiben eredményét megismerték s értesültek a választottak egyéniségéről, csak azóta látták át az unionisták, hogy hasztalan minden remény, egy román fractio segítségével a reichsverfassung ellen fellépni. Hisz kettő kivételével — ugymond — a román követek mindnyáján a nemzeti congressus (illetőleg conferentia) tagjai, a kik (tudjuk jól, kik voltak; s hogy nyilatkoztak a coulisceák megett ezek is!) mult april hóban Szebenben valamennyien a birodalmi tanácsba való küldésre szavaztak, s e határozatukat egy ő Felségéhez intézett felirat aláírásával meg is erősítették. A második csalódást a magyarok számára a császári megnyitó rescriptuma okozá. Eláratták magukat hamis transactionalis jósok által saját táborukban, s mindent vártak, csak azt nem, hogy a februári törvény fog határozottan hangoztatni. stb.

Igazán megvalljuk, miután az oetroyált alapszabályok merőben érdekeink ellen voltak kikerekítve, meg se álmodtuk, hogy a gyakorlati kivétel oly hallatlan indiscret befolyás fog gyakoroltatni a lelkiismeret szabadságára; s ha nem is számítottunk a megékésztésről sok magyar követre, de reméltük, hogy a román nemzet független egyének által lesz képviselve.

A mi pedig a királyi rescriptumot illeti, ez tagadhatlanul szintén egyik főok, miért a magyarok visszavonultak, s pedig épp azon tulajdonságánál fogva, a mit a „Presse” kiemel, t. i. hogy az által a kormány-hatalom véglegesen a februári patens szellemében nyilatkoztató ki szándékait, s ezek még csak az 1860 oct. 20-diki diploma által is fenhagyott kilátásokat is megüszítő jellemben tüntek fel.

E pillanatban igen sajnátszerűen hangzik nekünk az olyan tanári szózat, melyet a pesti magyar hivatalos lap publicistája, gr. Bethlen Miklós (a „Sürgöny” július 29-ki számában) hallat. Ő rosálja az erdélyi magyar követek „kilépését”; ő annyira felül van emelkedve minden a mult iránti kegyelet s többféle érzelmekben gyökerező gyöngeségeken, hogy „meghajlik ugyan a mult dicsősége előtt, de — ugymond — e multat megsíratunk, legyen szabad a jövő felé fordulnunk, a melynek neve szabadság!” S mi nála e fogalom? Ő cosmopolita, a mivel minden meg van mondva.

Azt mondja, hogy a „Közlöny” és más lapok a kilépés főokát a kir. leiratnak a leopoldi diplomát illető részében keresik, s így folytatja: „Ha az erdélyi magyar hazafiak b. Kemény kancellársága alatt mutattak volna ily nagy ragaszkodást a leopoldi diplomához és így Erdély autonómiájához, bizonyára a dolgok más fordulatot vesznek mint jelenleg vettek. De a kilépés valószínű oka az, hogy a románok nagy többségben vannak az erdélyi országgyűlésen és e többség az 1848-iki democraticus intézkedések, a 8 forint censussal és aztán annak köszönhető, hogy Erdélyben egy millió a románok száma. Erről pedig senki sem tehet, sem a magyarok, sem a románok, sem a kormány.”

Boldog Isten! mily sajnálatos confusioiban van a nemes gróf; mert szántszándékos félreértéssel vádolni, másokra bizzuk. Ugyan bizony kérdjük:

Hogyan lehet a mostani választásokat az 1848-iki törvények eredményének mondani, midőn azok az oetroyált alapszabályok szerint mentek végbe?

Avagy az 1848-diki törvények s az oetroyált alapszabályok ugyanazon eredményre vezetnek-e?

Az 1848-ban törvényszertileg megállapított 8 ft censussal és az oetroyált alapszabályok szerinti census egyértelmű-e?

S mi fele magyarázat az, a melyszerint az erdélyi magyarság azért talált volna okot a kir. leiratnak a leopoldi diplomára vonatkozó tételben, mintha többé nem ragaszkodnék az unio-törvényhez?

Nó, mondhatjuk, vezérezikket írni a mai időben s kivált egy hivatalos lapba, nem mindennapi dolog; de ha e pályán tovább haladni a nemes gróf netalán el volna határozva, ajánljuk, hogy tanulmányozza Erdély (szülőföldje) viszonyait is egy kissé alaposabban.

Néhány történelmi észrevétel.

Egy tisztelt szász követ (Schmidt Konrád ur) a n.-szebeni gyűlés július 24-iki ülésében, e gyűlés elnökei választása alkalmával, a székelyekről így nyilatkozott: „Igaz, hogy Erdély előbbi államjoga szerint a három nemzet között a magyar és székely külön vétetett, de ennek csak addig lehetett érvénye, míg a székelyek sajátos intézményei fenállottak, azután pedig a magyar és székely egy nemzetbe olvadt. A három magyar közül tehát a legkevesebb szavazatot nyert gr. Nemes helybe Zimmermann szász követ teendő.” („K. Közlöny” idei 88. szám 258 oldal 3-ik hasábj.)

A székelyek és magyarok — mint tudjuk — nincsenek jelen a n.-szebeni gyűlésen, különben is az ott fenforgó nagy közjogi kérdések feletti szóváltás nem e térre való. Én csak Schmidt Konrád ur szavaival akarok némely ellenkező tényeket szembeállítani, az ítélet az olvasóra bízva.

Atilla birodalma szétomlása után népe egy része — a székely — a mai Erdély keleti hegyei között telepedett meg s ott élt 300 évig, míg több jött-ment népfaj e földről örökre eltűnt. Midőn a magyarok ezeltől ezer évvel keletre Pannónia elfoglalására jöttek, a székelyek eléjük mentek s velők frigyben alapították másfél századdal később szent István országát és alkotmányát. A nagy Hunyadi János dicső csatákat nyert velők, I. Mátyás és II. Ulászló magasztalólag emlékezik róluk. Verbőczy 1514-diki törvénykönyve „populus Scythicus”-nak nevezi. Zápolya János velők győzte le az 1514-diki porlázadást. I. Ferdinánd őket kívánta Martinuzzi és Dobó által megnyerni, hogy uralmát Erdélyre kiterjeszthesse. Az 1542–44-ki erdélyi három nemzeti szövetségbe a székely és magyar nemzet vette be harmadiknak a szászt. Erdélyország pecsétén e körülírás van: „Három nemzetből álló Erdélyországi”; czimerében a székely nemzet czimere: a nap és hold. A zernyesti csatában Teleki Mihály mellett többnyire szé-

kelyek küzdöttek, azon csatában, melynek következtében létrejött ama Leopoldi kötés, és hitlevél, melynek 14-dik pontja a székelyt „genus hominum bellicosissimum”-nak nevezi, melyben az ország a magyar király és osztrák uralkodóház pártfogását elfogadta; e kötés ki- eszközésében és aláírásában a székely nemzet követei voltak, pars magna. Az osztrák-házból való uralkodók Magyarország királyai, s mint ilyenek Erdély nagyjedelmői és a székelyek ispanjái voltak mindenbe, és azok ma is. 1791-, 1809-, 34-, 37-, 41-, 46-, 48-ban három nemzet alkotta az erdélyi törvényhozást, a sarkalatos hivatalokban, közigazgatásban és törvénykezésnél — egyik a székely — egyik illetékes rész mindig ő; sőt éppen a folyó n.-szebeni gyűlést is ő Felsége, mint a székelyek ispanja is hitva egybe. Részünkről nem ismerjük a törvényt, mely Erdély alkotmányát eltörölte; nevezze meg nekünk Schmidt Konrád ur az idősokat, a szerződést, mikor a székely nemzet valamely más nemzetbe olvadt. Törvényeinkből, a magyar diplomatikából és jogtörténetből bizonyítsunk be mind e tényeket? Vagy Schmidt ur mindezeket nem ismerne? S ha igen, miért tetszik ignorálni azokat? Ne bántsa a székely nemzetet oly téren, hol ő magát védeni nem képes; ezt ő senkitől sem érdemelte meg.

Egy székely.

Az erdélyi országgyűlés.

VIII. ülése jul. 28-án.

Kezdeté d. e. 10 órákor. Olvastatván a mult ülés jegyzőkönyve, az néhány megjegyzés után helyben hagyatik.

Elnök: felolvassa mind 3 nyelven azon alázatos följeljesztést, melyben az elnök és alelnök méltóságra javaslathoz hozott tagok nevei a választásról szóló jegyzőkönyvek mellett ő Felségéhez följeljesztendők lesznek. Ez okmány Rannicher, Puskari, Moga és Popea néhányszor elszövegezte után helyben hagyatik. Az elnökség megbizatik, hogy e följeljesztést a kir. biztos által ő Felsége színe elő juttassa. Miután az elnök eddig rendesen német és magyar nyelven mondá ki a határozatokat, Negrutiu (Fekete) felszólal és követeli, hogy a határozatok román nyelven is mondassanak ki.

Elnök erre megjegyzi, hogy ő a román nyelvet annyira nem bírja ugyan, hogy a kérdéseket és határozatokat e nyelven is szabatosan kifejezhesse, mind a mellett a követelésnek az által fog eleget tenni, hogy az előadandókat románul is ki fogja mondani. A felirati biztommány választására a szavazategyek előkészíthetése végett az ülés 5 perczre felfüggesztetik. Ennek lejártával megkezdetik a szavazás először a felirati biztommány, azután a jegyzőkönyvet hitlesítő és kérvényi biztommány tagjaira.

Előadatik a gyorsírói naplót vizsgáló biztommányra tegnapi történt választás eredménye: 52 szavazat közt nyert Papp Péter 78, Codru Dragosianu 78, Schuller Libloy 77, Schnell Károly 77, Buttyán László 76, Muntán Gábor 73, Ratiu János 73, Brecht János 73, Denyánu Péter 54, Moga Demeter 52, Lászlófi Antal 51, Schmidt Henrik 42 szavazatot.

Míg a mai ülésben történt szavazások eredménye az egyes szavazatszedő biztommányok által a mellék termekben megállapítottak, az alatt elnök a következő két és pedig az előterjesztések sorában első és második helyre kitűzött kir. előterjesztést olvassa fel mind 3 nyelven ugymint:

I. Törvényjavaslat a román *) nemzet s vallásai egyenjogúságának keresztülviteléről. Erdély nagyjedelemség részére érvényes.

1. §. A román nemzet s a görög katolikus vallás mint olyan s a görög keleti vallás szintén törvényesen elismerteknek.

2. §. A görög kath. hitfelekezet mint olyan, és a görög keleti hitfelekezet épp ugy törvé-

*) Az előtűnt fekvő német szövegben az oláhok román neven jönek elő, s ez valóban helyesebb is mint a román, a mely folytonos eszmézetartást szül, miután e szó minden európai nyelven regényt jelent, s nálunk magyarokul is az őregebbek a regényt még mind románoknak mondják. Figyelemmel kellene erre lenni ezen új nemzeti név végleges megállapításánál. Szerk.

gerre, s szállítasson fegyvert a lengyel par-
tokra.

Arra a hírre, hogy Franciaország fegy-
verezik, a „Témpé” következő megjegyzést
teszt: „Hire járt, hogy több gyalog és lovas
ezred hadi lábra voltának állítva, sőt azt is
beszéltek, hogy a kormány katonai előkészü-
leteket rendelt meg. Előttünk teljességgel nincs
tudva, hogy e különböző hírek mennyire ala-
posok; azonban szükségesnek tartjuk megjeg-
yezni, hogy a belföldi hadsereg, jelen állá-
sában, bármely sürgős és előre nem látott
esetre, tökéletes készen szervezve van. A
vasút segítségével kevés nap alatt akkora ser-
get lehet valamely bizonyos pontja összevon-
ni, mint a solferinói volt. A császári őrség 2
gyalog osztályból áll, a párisi hadtest 3-ból,
a lyoni 3- és a chalonsi tábor szintén 3-ból;
összesen 11 gyalog osztály. Öt lovas hados-
tály szintén szervezve van, u. m. egy a gár-
dában, egy Párisban, egy Lyonban, egy Cha-
lonsban és egy Lunévilleben. A mi a tüzer-
séget illeti mindenik ezrednek több teljes
tábor van. Franciaország, a melynek állam-
költségvetésében 420,000-nyi hadi lábon álló
létszám szerepel, a mint látjuk, elegendő had-
erőről rendelkezik, hogy a legváratlanabb ka-
tonai eseményekkel is szembenézhesen.

Németország. Berlin, jul. 25. Posen-
ből nyugtalanító tudósítások érkeznek. E hó
22-én öt porosz vértessből álló szállítmányt
Gastynon átvonulában éjszákára be kellett
szállásolni. A város legnyugatibb lakói nem
akartak szállást adni, úgy hogy német és
zsidó polgárok fogadták házaikba a katoná-
kat, jóllehet a sor nem őket tüttötte. E miatt
a lakosság közt verekezés támadt, a melyben
a lengyelek egy németet megöltek, s egy
zsidót életveszélyesen megsebesíttek.

Orosz- és Lengyelország. A csatá-
ról következő újabb tudósítások vannak. A
lengyel királyságban közelebből két ütközet
volt, egyik Zambrownán az angustowi terület-
ben, a hol az oroszok 150 gránátost, a len-
gyekek 50 embert vesztek. A másik ütkö-
zet 18-án volt Konskienél a radomi terület-
ben Dolinowski vezénylete alatt.

A lublini vajdaságban Krosnyskow mellett
jul. 24-én, Rudzki, Jankowski és Kryszinski
egyesült csapatjai teljes győzelmet nyertek a
Chruseff tábornok által vezérelt orosz had-
seregen. Az oroszok szétfutva a legnagyobb

rendetlenségben hátráltak. Veszteségük 700,
a lengyeleké 200 ember.

A lengyel felkelés érlükletesei mind inkább
kibátnak az orosz birodalom kívüli lengyel
területekre is. Így Krakkóból írják a „Politik-
nek” jul. 23-ról: „A közlebbi napokban tör-
tént feltűnőleg számos fegyver- és lőszerkib-
zás, s kivált az a körülmény, hogy alig he-
lyeztek el valamely háznál egy-egy ilyen
szállítmányt s már ott termelt a rendőrbizott-
ság, a mely pontosan értesítve volt egy a
rejtékhelyről mint az elrejtett tárgyak mennyi-
sége és minőségéről: arra a gyanura adott okot,
hogy az itt alakulandó felkelő csapatok közé,
minden óvatossá dacára orosz kémek lopóz-
tak be. Azonban sikerült az árulóknak nyo-
mába jutni s tetteiket is bebizonyítani. Mindjárt
az Obrebskínél történt motózási alkalmával
kifejtett véres összetűzés után való nap már
kézen volt az összes kémek névsora, szemé-
lyes leírásaikkal s tetteik körülményes bizo-
nyítékaival együtt, s öt egyén ellen indítottak
bűnvádi keresetet a titkos törvényszék előtt.
A törvényszék halálra ítélte mind az öt vád-
lottat. Közülük egy fiatal emberen jul. 20-án
végre is hajtották az ítéletet a fűvészkertben.
Másnap egy másik egyént a külvárosban a
malmoknál ért utol a titkos bíróság boszú-
vása, s ugyanakkor és ott egy paraszt férfit
és nőt is. Az elítéltek ötödike egy áttöltöt
százados az orosz hadseregben, a mint teg-
nap tudatták vele az ítéletet, a Michalowiec-
nél állomásozó orosz határőrséghez menekült.

A nemzeti kormány külügyi osztálya
a külföldön élő minden lengyel családhoz és
polgárhoz szóló körrendeletet bocsátott ki,
a melynek tartalma a következő: „A jelen ren-
dkívüli időben minden jó lengyelnek a hazájában
és állomásán kell lenni. E kötelezettség
alól csak fontos családi körülmények vagy
egészségi állapot tehetnek kivételt; ez esetben
az illetők találják meg a legközelebbi bíte-
sített lengyel ügynökököt bizonyítványadás vé-
gett. Egyszersmind arra is meg vannak bízva
a lengyel ügynökök, hogy az ideiglenesen
külföldön tartózkodó lengyel családok és pol-
gárok évi jövedelmeit tudják meg, hogy jö-
vedelmeik arányában fizessék a nemzeti kor-
mány által kirótt távulati adót. Ez adó meny-
nyiségét illetően a következő arány van meg-
állítva: 800,000 lengyel forintig terjedő évi
bevételek 8%; 400,000 frtig 6%; 200,000-ig

4%; 100,000-ig 2%; 50,000-ig 1%; 25,000-
ig 1/2%.

Oláh-Moldvafejedelemség. Buk-
arest, jul. 18. A „Wanderer”-nek írják: Kis-
Oláhország két helységében a köznép fella-
zadt. A lázadás oka és célja még nincs tud-
va. A Bisztricia és Sereth folyók kiáradtak
s Moldvában borzasztó pusztítást tettek. Egész
falvakat elsepertek; sok nyáj az árba fult stb.

Amerika. Uj-York, jul. 14. A köze-
lebről érintett zavargásokról írják: A mult
éjjel nagy esendzavar történt. Egy nagy,
többnyire munkásokból és nőkből alakult nép-
csoport, bizonyos Ardews nevű s még 300
más egyén által vezetve, beharagolta a ne-
vezetesebb városrészeket. Meggyújtották a
fegyvertárat s több házat, ezek közt a „Tri-
bune” szerkesztőségi helyiséget. Ujokban ta-
lált békés polgárokat megfogtak, kiraboltak.
Minden feketét, ki kezeikbe akadt, megöltek.
Az ilyen módon meggyilkoltak számát ötven-
re teszik, a kik közül egyet felakasztván,
tüzet raktak alá. A katonafogdánál levő őrség
közbelépett, használta lövegyveret, de a tö-
meg erőt vett rajta s pocsekká tette. Obrian
ezredet egy lámpafára felakasztották. A fe-
keték, a merre lehetett, elmenekültek. Az
uj-yorki polgármester összehívta a polgárokat,
hogy polgárőrséget alakítsanak. Baltimoreból
jelentékeny haderőt vontak be. A nyugtalan-
ság Staten szigetén is kiült. A feketék lak-
helyeit felégették. A katonai összeírást meg-
kellett szüntetni.

Jul. 15-e estéről szóló távirat szerint Uj-
York felső része a zavargók hatalmában volt,
a kik sok házat leromboltak, felégették. A
csészelek és a katonaság között többszöri
összetűzés volt. Tüzérséget is kellett hasz-
nálni. A halottak száma nem csekély.

Mexiko. A mint a „France”-t értesül,
Juarez elnököt a katonai elpártoltak, a mi-
nek következtében San Louis Potosit kiűr-
tette s ő maga hajóra tilt, hogy a csendes
tengeren Uj-Yorkba evezzen.

Ujabbak. Varsó, jul. 26. A lengyel
nemzeti kormány egy hirdetményt tett közzé,
a melyben tudatja, hogy Czartoriski László
polgárt diplomatai főügynökkévé nevezte ki
Párisban és Londonban, miután elegendő bizo-
sítékaik vannak, hogy a nevezett, csak a szá-

badság, egyenlőség és függetlenség nevében
küzdő nemzet élvélthetjen jogai értelmében
fogja alkudozásait folytatni.

— London, jul. 18. A parlament elapo-
latott. Az elapólatási beszédben Lengyelor-
szágra vonatkozólag szöröl szóra e volt mond-
va: A királyné Austria és Franciaország csá-
szárjaival közösen vett részt az alkudozások-
ban, a melyeknek célja a bécsi szerződésnek
a lengyeleket illető határozmányait teljesedésbe
vételni. A királyné bizik, hogy ezek a hatá-
rozmányok teljesíteni fognak s ezáltal egy az
emberi érzésre fájdalmas s Európa nyugal-
mára nézve veszélyes összetűzésnek vége
lesz.

— Uj-York, jul. 17. A zavargás 15- és
16-án csaták közben és sok emberélet veszte-
séggel folyvást tartott. 17-én esend van, mi-
után jelentékeny katonai erő érkezett be.

— Veracruz, jul. 6. Forey kibírdette
a francia sajtótörvényt. Három férfit nevezett
ki az államügyek vezetésére, ezek: Almonte,
a mexikói püspök és Salas tábornok. Juarez
mindazokat, a kik Foreyhez csatlakoznak,
árulóknak nyilvánította.

Legujabb. A tizedvalóság tárgyában
megállított 6 commissio főnökei a magas kor-
mány által már ki vannak nevezve, névszer-
int: Senior, Simonis, Moldovan, Péchy, Pálffy
és Bodor urak; most már remélhetjük, hogy
az annyira várt tizedvalóság mihamarább kez-
detét veendő.

Gabonaár Kolozsvártt Julius 30-án 1863.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztabúza 4 frt — kr. Elegybúza 3 frt
— kr. Rozs 2 frt — kr. Árpa 1 frt 50 kr.
Zab 1 frt 40 kr. Törökbuza 1 frt 90 kr. Pi-
tyóka — frt — kr. Marhahús 13 kr.

Bécsi börze Julius 31-kén: Nemzeti köl-
csön 81.70. 5% Metalliques 75.70. Bank-rész-
vény 786. —. Hitel-részvény 190.40. Váltó Lon-
donra 112.30. Ezüst 110.75. Arany 5.35 1/2.
1860-diki Állam kölcsön 101.55.

Julius 29-kén: Urbéri kárpótlási kötvény:
Magyarországi 75.25. Erdélyi 73.50.

T. és telelős szerkesztő DÖZSA DANIEL.

NEM HIVATALOS.

Eladó birtok.

(158)

(1—3)

Borsán, választási járásban, van egy eladó birtok, mely áll 270 hold szántó- és
kaszálóból, 30 hold erdőből, a hozzá tartozó belsők, egy udvarház 6 szobával, egy mel-
léképület, kamara, konyha, sütőház és gabonaszal, 15 darab marhára istálló — mind új
épület. — Értekezni lehet **Borsán** helytt **B. BÁNFFI LÁSZLÓ** tulajdonosnál.

Hirdetés.

(148)

(3—3)

Kolozsvártt b. királyutczában a 36-ik sz. a'atti emeletes házban szállások vannak
Szent-Mihály napkor kiadók, bntorral vagy a példul. Értekezhetni a házmesterrel.

(142)

(6—6)

Pesten sajtó alatt van:

„ELV ÉS ELŐITÉLET“

Regény a magyar társadalomból.

IRTA

HALMÁGYI SÁNDOR.

A meglehetősen terjedelmes kötetet képező munka következő fejezetekre oszlik:

I. A jukker-fogat. II. Egy csodabogar s a mezei ibolyák. III. Az öreg Csalló-
szegi és háztája. IV. Satyr és Amor egy fedél alatt. V. Vasárnap városban s vasár-
nap falun. VI. Mitől kapnak a nők főfájást? VII. Egy kis leány nagy veszedelmé-
ben. VIII. Egy csók nem a világ! IX. Az öreg Csallószegi el akarja idegeníteni Györ-
gyet a mágnessok társaságától s igen nagy tűzbe jő. X. Mi van a levegőben? XI. A
kis leány szerelmes lesz — a halálba! XII. Mi az a váltó? Nőknek magyarázza egy
ex-táblabíró, a ki soha se irt váltót alá. XIII. Egy szó, a melynek ára 5000 forint.
XIV. Egy kis tanúság a szerelmes leányok és nagyleányos anyák számára. Lesz, a
ki megérti s hasznát veszi tán. XV. Csallószegi bátyánk viszontagságai egy ötlet
miatt. XVI. Mi választja el a nagyvilágot a kisvilágtól? XVII. A Noéh galambja.
XVIII. Az első vívát az özönvíz után. XIX. Corollarium.

Előfizetési ár f. é. július végéig 1 frt marad,

Megrendelések egyenesen a szerzőhöz Kolozsvárra intézendők.

Továbbá megrendelhetők még a következő már megjelent munkák:

„**Parlagi Rózsák.**” Történeti beszédek. Irta Halmágyi Sándor. Két kötet.
Ára a könyvkereskedések útján 2 frt, szerzőnél csak 1 frt 50 kr.

„**Saphira.**” Történeti regény. Irta Halmágyi Sándor. Három kötet. Ára könyv-
kereskedések útján 2 frt 60 kr. szerzőnél csak 2 frt.

Mind a három munkát a szerzőnél megrendelhetni 4 frttal, mely összeg be-
küldőjének a könyvek bérmentve küldetnek meg.

(150)

(2—3)

Ezennel van szerencsém a helybeli és vidéki t. cz. művelt közönséget értesíteni: hogy
az orlái és görgényi Papirgyárak raktára, ugyszintén a csehországi finum Porcellán edé-
nyek, Tükrök és Üvegtermékek raktárát, mely el előtt a b. József ö nga piactszori háza alatt
a kapu melletti boliban 6 évig létezett, közelebből általtettem ugyanezen házban a „Le-
velhez címzett” **Bányay K.** név alatt, már 12 év óta itt levő kereskedésembé.

Nyomatott az ev. ref. fűtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

Cs. kir.
szabadalmazott
és
első amerikai

(5—5)
és angol királyi
szabadalmat nyert
általán
kedvelt

ANATHERIN-SZÁRVÉZ
bécsi fogorvos POPP J. G. urnak. Ára 1 ft. 40 kr. oszt. értékben.

FOG-OLÓM,

melylyel az ember sajátkezüleg dughatja be odvas fogát. Ára 2 frt 10 kr.

Cs. kir. legm. kivált.

ANATHERIN-FOGPÁSZTA. Ára 1 frt 22 kr.

NÖVÉNY-FOGPOR Ára 36 kr. o. é.

BIZOMÁNYOSOK:

Kolozsvártt: WOLFF J. és Khudy J. ügyvédnél. Tordán: Wolf G. gyógyszer. Szebenben: Zöhrer és
Müller, Steiner gyógyszerész. Brassóban: Jekelius Adolf, Fabick János fia és G. János fia. Károly-Fehérvártt:
Sander gyógyszerész. Rusz, Wagner könyvnyar. Segesvártt: Misselbacher J. M. Besterceán: Nusbecher K.,
Dietrich és Fleischer. Dédesen: Kremer S. Déden: Büchler A. Medgyesen: Folbert gyógyszer. Nagy-Enyeden: Traj-
novits Ede, és Oberth J. gyógyszer. uraknál. N-Váradon: Schnurr Ferenc és Janki J. Huzella. Fogarason: Nehr-
rer. M-Vásárhelyt: Bucher D. és Fogarasi. Balázsfalván: Korvig T. Szászvároson: Dömian D., Leonhardt J.,
és Wostch gyógyszer. Szász-Régenben: Traugott és Wachner. Zilahon: Weiss S. gyógyszer. Debreczenben: Gölti,
Borsos gyógyszerészeknél, és Ozanek J. S-A-Ujhellyt: Deutsch József. Szimyer-Várallyán: E. Gerber gyógyszer.
Szathmártt: Veisz J. Márk. Szegeden: Hoffman és Rath. Holdmező-Vásárhelyt: Waagner K. gyógyszer. N-Ká-
rolyban: Jellinek gyógyszer. Nagy-Bányán: Papp gyógyszer. Ó-Maróthon: Pfeiffer urak.

Postán küldve a göngyöleket és bérmentesítésért a rendes áron felül a tá-
volság és csomag nagyságához képest még 30 egész 70 krig melléklendő.